

Dosarul nr. 1-545/2025
1-25029477-12-1-05032025

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

08 iulie 2026

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componență:

Președintelui ședinței, judecătorul

Ion

Chirtoaca

Grefieri

Diana Cristea, Alina

Burlacu

cu participarea:

Procurorului

Olesea

Rusu

Apărătorului

Raisa

Ciugureanu

Inculpatului

Feodor

Bivol

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Bivol Feodor *****, născut la *****, IDNP: *****, cetățean a Republicii Moldova, originar și domiciliat în R-nul ***** *****, ***** *****, căsătorit, fără persoane la întreținere, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat și fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzei în prima instanță: 05.03.2025 – 08.07.2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Bivol Feodor *****, la 28.11.2024, aproximativ la ora 14:30 mim, conducând automobilul de model “Mercedes 308 D” cu numerele de înmatriculare *****, deplasându-se pe traseul R-3 km25+500 metri, în apropierea satului Fundul Galbenei, raionul Flâncești, fiind stopat pentru verificare de către angajatul al DP Centru Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Lîsenko, care împreună cu Ion Bruma, fiind implicat în serviciul de menținere a ordinii publice și asigurare a circulației rutiere *****-Hâncești, cu automobilul de serviciu de model „Skoda Octavia” cu n/î MAI 9869, aflați în exercițiul funcției conform fișei de post și graficului de serviciu, în timpul verificării actelor și aspectului exterior a mijlocului

de transport a constatat că dispozitivele de iluminare a mijlocului de transport de model “Mercedes 308 D” cu numerele de înmatriculare *****, condus de către Feodor Bivol, nu funcționează, motiv pentru care i s-a adus la cunoștință că-i va fi întocmit proces-verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de prevederile art.228 alin.(1) din Codul contravențional, la ce ultimul, acționând cu intenție directă, personal a promis să ofere angajatului Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Lîsenco, mijloace bănești ce nu li i se cuvin, pentru că să nu fie documentat în continuare conform procedurii stabilite în vederea evitării răspunderii pentru comiterea contravenției prevăzute de art.228 alin.(1) din Codul contravențional, și anume, exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare, adică pentru îndeplinirea de către colaboratorul de poliție nominalizat a unei acțiuni contrar exercitării funcției sale.

2. În continuare, primind refuzul la promisiunea făcută și fiind preîntâmpinat de către angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Lîsenco, despre răspunderea penală pentru acțiunile specificate, Feodor Bivol, acționând cu intenție directă, s-a apropiat de automobilul de serviciu de model „Skoda Octavia” MAI 9869, la portiera din față a pasagerului pe care angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Lîsenco, a deschis-o pentru luarea blanchetelor în vederea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție în privința numitului și a plasat pe bancheta din față a pasagerului o bancnotă cu nominalul de 100 lei, seria și numărul F.0161254755, anul emisiei 2015, în acest sens a oferit și a dat angajatului a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, Ion Lîsenco, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, mijloacele bănești în suma de 100 lei, pentru a îndeplini de către colaboratorul de poliție nominalizat a unei acțiuni contrar exercitării funcției sale, adică pentru a nu întocmi procesul verbal cu privire la contravenție prevăzută de art.228 alin.(1) din Codul contravențional, în privința lui Feodor Bivol, pentru exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare.

3. În asemenea circumstanțe, **Bivol Feodor *******, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) din Codul penal, adică ***promisiunea, oferirea și darea unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar exercitării funcției sale.***

Privind procedura.

4. În cadrul ședinței preliminare, procurorul, apărătorul ales și inculpatul au solicitat examinarea cauzei penale în procedură generală, în ședință publică, în limba română, motivând că inculpatul nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii imputate. Având în vedere poziția procesuală a inculpatului, precum și prevederile articolelor 345 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică, în limba română, cu participarea inculpatului și a apărătorului ales.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

5. Inculpatul, **Bivol Feodor *******, fiind audiat în ședință de judecată a comunicat că, *vina nu o recunoaște și nu a săvârșit infracțiunea ce i se impută. A relatat inculpatul că își amintește bine cum a fost oprit. În luna noiembrie 2025 venea de la Hîncești spre Fundul Galbenei. Acolo stătea un echipaj de poliție care oprea mașinile pe ambele părți. Menționează că, i-au făcut semn să se oprească, precizează că s-a oprit pe dreapta. Polițistul i-a spus că nu îi arde farul din dreapta. Eu am spus că farul arde, dar doar becul acela mic funcționează.*

Dumnealui a zis că este încălcare și o să-mi facă proces-verbal. Relatează că, i-a ridicat buletinul și certificatul de conducere și s-a pornit spre mașina de poliție, care era pe partea opusă a drumului. Menționează că, s-a apropiat de el. El se afla pe locul din față în mașină și scria procesul-verbal. Când s-a ridicat să-i înmâneze procesul-verbal, a luat buletinul, certificatul de conducere și procesul-verbal și a zis că îi dau o pomană pentru părinții mei și am pus banii pe locul unde stătea polițistul. Atunci în mașină nu era nimeni. Indică că, al doilea colaborator se afla pe partea opusă a drumului și oprea alte mașini. Mai declară că, dumnealui, când a văzut 100 de lei pe banchetă, a zis „oprește”. Eu am vrut să iau banii, dar el a spus că în mașină sunt camere, din față și din spate, că totul se înregistrează și microfonul este pornit, și că trebuie să cheme o comisie ca să ridice acești bani. Relatează că, a stat aproximativ o oră până a venit un alt echipaj de poliție, cu două doamne și un domn. Ei au fotografiat acea sută de lei, au ridicat-o cu o pensetă și au pus-o într-un pachet de plastic. Au consemnat tot ce au spus polițiștii. Pe mine nu m-au întrebat nimic și au spus că o să mă cheme la procuratură pentru investigații ulterioare. Ulterior menționează că, fost chemat la Procuratura Centru, unde un domn i-a întocmit proces-verbal, iar eu am declarat exact ceea ce declară acum. Polițiștii i-au cerut actele la control încă de când era în mașină. Când s-a apropiat, procesul-verbal era deja aproape finalizat. După ce l-a scris, s-a ridicat din mașină și atunci i-a pus banii. Precizează că, domnul polițist nu a cerut nimic; el, de bună voie, i-a dat acei bani ca pomană. Eu i-am văzut încă de dimineață, iar când m-am întors peste aproximativ patru ore, le-am lăsat banii și le-am spus să bea câte o bere. Al doilea polițist nu s-a apropiat deloc de mașină; el controla și oprea alte mașini. Eu nu văd nimic rău în a da de pomană; am dat din suflet pentru părinți și procedez des în acest mod.

În ședința de judecată au fost audiați în calitate de martori:

6. Declarațiile martorului Ion Lîsenko, care fiind audiat în ședință de judecată sub jurământ, a declarat că îl cunoaște pe domnul Bivol și nu sunt în careva relații cu acesta. În continuare a declarat că, aflându-se în serviciu pe traseul R-3 în apropierea loc. Fundul Galbenei cu colegul Bruma Ion a stopat un mijloc de transport la care erau defecțiuni tehnice la volanul căruia era domnul Bivol. Era la volanul unui mijloc de transport de model Mercedes, apropiindu-ne de dumnealui i-am explicat motivul de ce am oprit și ca în privința sa va fi întocmit un proces verbal cu privire la contravenție pentru încălcarea comisă, dumnealui a insistat să nu-i fie aplicată sancțiunea ca să mă remunereze cu careva bun pentru a nu aplica acea sancțiune. I-a explicat acestuia că nu este legal și nu se permite însă dumnealui a continuat să insiste pentru a nu-i fi aplicată amenda ca să fie remunerat cu o sumă de bani, propunerea era doar în prezența mea, după care m-am deplasat la mijlocul de serviciu care se afla lângă automobilul stopat. Inculpatul a comunicat că îmi va propune suma de 100 lei, eu comunicându-i că nu se permite am comunicat acestuia că îi voi aplica cea mai blândă sancțiune însă acesta a insistat cu suma de 100 lei. După care dumnealui s-a deplasat la mijlocul de transport de serviciu din urma mea și mai departe a insistat ca să nu-i fie aplicată sancțiunea. Skoda Octavia MAI 9869 el a deschis portiera din față pentru a-mi lua actele necesare pentru a întocmi în acel moment cetățeanul d. Bivol a pus pe scaun o bancnotă de 100 lei, i-am solicitat să mă solicite grupa operativă pentru a fi documentat. La fața locului s-a deplasat grupa operativă de la IP Hâncești pentru a documenta cazul. Am întocmit și procesul verbal cu privire la contravenție, mai bine spus decizie în simplificată. L-am preîntâmpinat de nenumărate ori că nu se permite de a fi data mită. Bancnota a fost ridicată de grupa operativă a IP Hâncești în prezența noastră. **La întrebarea apărătorului: martorul a menționat că, de la domnul Bivol a cerut permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, dumnealui conducea mijlocul de**

transport cu defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare. Nu-i ardea un bec din față. În codul contravențional este procedura simplificată dacă conducătorul auto este de acord, are un comportament adecvat situației pot să-i aplic 25 procente din sancțiune., asta și am vrut să aplic acestuia. Dumnealui a recunoscut că a încălcat RCR. La fața locului nu era colegul, acesta era în automobilul de serviciu. La automobilul de serviciu m-am dus să-mi iau tableta ca să întocmesc actele, procesele verbale sunt electronice și ele se întocmesc la automobilul de serviciu. Actele dumnealui erau 1 amine, el s-a apropiat de mașina de serviciu fără acte, eu când am deschis ușa ca să iau tableta el a pus pe bancheta din față 100 lei, nu a spus nimic, dumnealui le-a pus cu mâna. La momentul stopării nu aveam camere de înregistrare. Secția noastră nu este echipată cu camere, nu i-am comunicat cet. Bivol despre careva camere. Nu-mi aduc minte toate detaliile și nu pot spune cu exactitate i-a spus domnul Bivol, eu nu am luat banii.

7. Declarațiile martorului Ion Bruma, care fiind audiat în ședință de judecată sub jurământ, a declarat că, îl cunoaște pe domnul Bivol, nu sunt în careva relații cu acesta. **La procurorului, a precizat că**, la data de 28.11.2024 era în serviciu cu colegul Lîsenko Ion pe teritoriul r-nul Hâncești cu Skoda Octavia. Menționează că, eram în mijlocul de transport completa careva registre, de pe sens opus am văzut cum colegul său i-a indicat unui mijloc de transport să oprească, iar conducătorul a oprit pe partea opusă a drumului, vis-a-vis, la mijlocul de transport nu am auzit ce au discutat, am văzut că a avut loc o discuție cu conducătorul auto după care colegul meu a trecut drumul spre mașina de serviciu fiind urmat de cet. care se află în sală, Bivol, eu în spatele mașinii de serviciu unde eram eu la volan, am văzut că a avut loc o discuție simplă bănuiesc că despre documentarea posibilei contravenții pe care a depistat-o colegul după care colegul a deschis portiera din dreapta în fata bănuiesc pentru a documenta nemijlocit contravenția, nu-mi aduc aminte exact dacă a luat ceva dar noi completăm procesele verbale pe tableta și nu-,mi aduc aminte cu siguranță ce a luat, în acel moment Bivol a depus pe bancheta dreapta din fata o bancnotă nominală de 100 lei. Colegul meu l-a avertizat pentru răspunderea eventuală pe care o poarte prin oferirea mijloacelor bănești însă cet. a insistat să nu fie sancționat eu ulterior am aflat de la coleg că contravenția a comis cet. Bivol, acesta avea defecțiuni tehnice în sistemul de iluminare prevăzut de Codul Contravențional. Colegul meu a apelat serviciu 112 de pe telefon pentru a solicita grupa de documentare a cazului. În linii generale asta e tot, eu în mare parte am fost în mijlocul de transport. Pe d. Bivol nu-l cunosc înainte de situația respectivă. **La întrebarea apărătorului: precizează că**, a menționat de 2 ori că a fost în mașina la volan. Eu tot timpul am fost pe bancheta din față la volan. Tableta se afla în mijlocul de transport nu-mi amintesc unde anume. Colegul nu s-a așezat în mașina cât timp a avut loc tentativa. Situația a avut loc în apropierea portierei din partea dreaptă. Discuția dintre colegul meu și d. Bivol a avut loc la portiera din dreapta față. Colegul meu ulterior a făcut proces verbal în conformitate cu prevederile Codului Contravențional. În timpul întocmirii procesul verbal d. Bivol spunea ceva dar nu mai țin minte toate afirmațiile dumnealui, procedura de documentare a durat mai mult de o oră, întocmirea procesului verbal cu privire la contravenția a durat câteva minute, însă nu-mi amintesc cu exactitate ce a spus d. Bivol, posibil a zis ceva, posibil a întreprins careva acțiuni, s-a mișcat, dumnealui când s-a apropiat de transport în fata mea pe bancheta din dreapta de lângă mine acesta a pus o bancnotă cu nominalul de 100 lei. Nu-mi aduc aminte dacă a spus ceva, ideea era ca acesta încerca să influențeze decizia colegului. Mașina cu care eram nu era dotată cu camere oficiale din partea poliției. Nu-mi amintesc dacă colegul i-a comunicat ceva despre camere. Nu cunosc dacă

trebuie să avem după regulament careva camere. La UP am dat aceleași declarații. **La întrebarea inculpatului, martorul a menționat că, eram în mijlocul de transport.**

8. Suplimentar în cadrul examinării prezentei cauzei, partea acuzării a mai prezentat în susținerea învinuirii următoarele probe administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul examinării cauzei:

- **Conținutul Procesului-verbal de confruntare din 11.02.2025**, efectuat între martorul Ion Lîsenco și bănuitul Feodor Bivol, în prezența apărătorului Raisa Ciugureanu, din care s-a stabilit că, persoanele se recunosc între ele, au confirmat cele indicate în ordonanța de pornire a cauzei penale și anume că banii au fost lăsați de Bivol F, fapt confirmat de către ultimul. Totodată, bănuitul a comunicat că nu cunoștea că este interzis de a oferi mijloace bănești angajaților INSP, comunicând că acești bani i-a dat ca pomană. La rândul său, angajatul INSP a relatat că acești bani au fost transmiși de către Bivol F, pentru ca ultimului să nu-i fie întocmit procesul verbal cu privire la contravenție.

- **Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 28 noiembrie 2024**, prin care din automobilul de serviciu de model Skoda Octavia cu n/î MAI 9869, și anume de pe bancheta din față a pasagerului a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDL, poziționată lângă actele de identitate a lui Bivol Feodor *****, precum și a mijlocului de transport de model, Mercedes 308D" cu numărul de înmatriculare „*****”.

- **Conținutul procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 24.01.2025**, prin care a fost supus cercetării copia procesului verbal cu privire la contravenție din 28.11.2024 pe 01 filă. Fiind supus cercetării documentul respectiv, s-a stabilit că aceasta are dimensiunea 29,5x20,5 cm, fiind tipărit pe partea din față. Înscrierile din documentul cercetat sunt tipărite în limba română sub forma unui blank, iar spațiile lăsate libere sunt tipărite. Prin urmare, stabilem că procesul verbal de contravenție din 28.11.2024, întocmit de către agentul constatatator a INSP a 1GP a MAI - Lîsenco Ion, privind stabilirea încălcării comise de către Bivol Feodor. Astfel, s-a stabilit că actul supus examinării a fost întocmit de către agentul menționat la orele 14:33 min, aflându-se în r. Hîncești, R3, km 25+400 metri. Procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în privința lui Bivol Feodor, a.n. *****, cu domiciliul în Republica Moldova, *****, Costești. Hîncești 66, identificat prin permis de conducere seria numărul *****eliberat de ASP la 01.04.2024, IDNP *****care conducea automobilul de model MERCEDES 308D n.î. ***** și care a comis o contravenție, prevăzută de art. 228 (1) încălcarea regulilor de exploatare a vehiculelor Cod contravențional al Republicii Moldova și anume (1) Exploatarea vehiculelor cu defecte tehnice în sistemul de frânare sau în mecanismul de direcție, în dispozitivele de iluminare ori de semnalizare, exploatarea vehiculelor reutilate fără autorizația de rigoare. Prin urmare conform conținutului procesului verbal cu privire la contravenții persoana a fost atrasă la răspundere contravențională conform, contravenției prevăzute de art. 228 alin. (1) CC RM, fiind-ui aplicată o amendă în mărime de 4,5 u.c. (225,00 lei) și total puncte de penalizare acumulate : 6. În copia procesului verbal de contravenție se atestă semnătura agentului constatatator și semnătura contravenientului. Totodată este de menționat, că persoana supusă amenzii contravenționale a recunoscut săvârșirea contravenției și a acceptat sancțiunea stabilită fapt pentru care a semnat (f.d.64).

- **Conținutul raportului de constatare tehnico - științifică nr. CNA AA000342 din 03.01.2025**, l(una) bancnotă cu nominalul de 100 (una sută) MDL, cu seria și numărul: F.0161 254755 cu anul emisiei 2015 - depistată și ridicată în urma cercetării la fața locului din 28.11.2024 pe bancheta din față a pasagerului din automobilul de serviciu de model Skoda

Octavia cu n/î MAI 9869 - corespunde după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.32).

Corpuri delictive:

- 1 (una) bancnotă cu nominalul de 100 lei cu nr. 2024200514, anul emisiei 2015, recunoscută în calitate de corp delict și anexată la cauza penală prin ordonanța din data de 24.01.2025 (f.d.36), și transmisă spre păstrare prin ordonanța din 24.01.2025, către Serviciul Fiscal de Stat, pentru păstrarea temporară (f.d.39) și confirmată transmiterea prin actul nr. 27 din 31 ianuarie 2025 (f.d.43).

Mijloace materiale de probă:

- actele supuse cercetării conform procesului verbal de cercetare din 24 ianuarie 2025 și anume copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 28.11.2024, anexat la materialele cauzei penale, recunoscute prin ordonanța din 24 ianuarie 2025 (f.d.65).

Aprecierea instanței de judecată:

9. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

10. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

11. Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

12. Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

13. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

14. Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

15. Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului **Bivol Feodor *******, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și

libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

16. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

17. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

18. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

19. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

20. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

21. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Cu privire la aprecierea probelor

22. Astfel reieșind din probele analizate și expuse supra cât și auzind participanții la proces, examinând probele administrate în faza urmăririi penale și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciindu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu sub aspectul suficienței lor pentru soluționarea cauzei, instanța ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului **Bivol Feodor ******* în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

23. Instanța reține că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, declarațiile acestuia confirmă, în esență, împrejurările obiective ale cauzei și anume faptul că, în timp ce agentul constator întocmea actele privind documentarea contravenției rutiere, acesta s-a apropiat de automobilul de serviciu al poliției și a plasat personal o bancnotă cu nominalul de 100 lei pe bancheta din față a acestuia.

24. Prin urmare, împrejurarea remiterii efective a mijloacelor bănești nu constituie un fapt litigios între părți, fiind recunoscută chiar de inculpat. Divergențele dintre poziția acuzării și cea a apărării privesc exclusiv scopul în care suma de bani a fost remisă.

25. În apărarea sa, inculpatul a susținut că suma respectivă a fost oferită cu titlu de „pomană pentru părinți”, fără intenția de a determina agentul de poliție să nu-și exercite atribuțiile de serviciu.

26. Instanța apreciază critic această versiune de apărare, deoarece ea este infirmată de totalitatea probelor administrate în cauză și nu se coroborează cu circumstanțele obiective în care s-au desfășurat evenimentele.

27. Astfel, instanța reține că remiterea banilor a avut loc imediat după ce inculpatului i-a fost comunicat faptul că urmează să fie documentată contravenția constatată și să-i fie aplicată sancțiunea prevăzută de lege. Mai mult, suma de bani nu a fost remisă într-un context social sau personal, ci în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu ale agentului constatat și în interiorul automobilului de serviciu al poliției, fiind plasată pe bancheta din față, în apropierea documentelor necesare întocmirii actelor procedurale.

28. Instanța apreciază că aceste împrejurări exclud caracterul întâmplător sau dezinteresat al gestului invocat de inculpat și demonstrează **existența unei legături directe între remiterea banilor și activitatea de serviciu desfășurată de funcționarul public.**

29. În același sens, instanța reține că inculpatul a declarat că, după reacția agentului constatat, a încercat să recupereze bancnota, însă polițistul i-a comunicat că incidentul urmează să fie documentat de grupa operativă. O asemenea **conduită este incompatibilă cu explicația oferită de inculpat privind pretinsul caracter caritabil al gestului său** și confirmă faptul că remiterea banilor era destinată producerii unui anumit efect asupra conduitei funcționarului public.

30. Versiunea acuzării este confirmată de declarațiile martorului Ion Lîsenko, pe care instanța le apreciază ca fiind veridice, consecvente și lipsite de contradicții esențiale. Acesta a declarat că inculpatul, după ce i s-a comunicat că urmează să fie sancționat contravențional, a insistat în repetate rânduri să nu-i fie aplicată sancțiunea, oferindu-i în schimb o sumă de bani. Deși agentul constatat i-a explicat inculpatului caracterul ilegal al unei asemenea conduite și i-a comunicat că îi va aplica cea mai blândă sancțiune permisă de lege, inculpatul a continuat să insiste, iar ulterior a plasat bancnota cu nominalul de 100 lei pe bancheta automobilului de serviciu.

31. Instanța nu identifică motive obiective care ar determina concluzia că martorul ar fi interesat în denaturarea adevărului sau că ar fi avut vreun conflict ori vreun interes personal în raport cu inculpatul. Declarațiile acestuia sunt constante pe parcursul întregului proces penal și sunt susținute de celelalte mijloace de probă administrate.

32. Totodată, declarațiile martorului Ion Lîsenko sunt confirmate de declarațiile martorului Ion Bruma, care a perceput nemijlocit momentul în care inculpatul a depus bancnota cu nominalul de 100 lei pe bancheta din față a automobilului de serviciu și a confirmat că, imediat după aceasta, colegul său a refuzat primirea banilor și a solicitat intervenția grupei operative.

33. Deși martorul Ion Bruma nu a văzut întreaga discuție purtată anterior între inculpat și agentul constatat, această împrejurare nu diminuează valoarea probatorie a declarațiilor sale, întrucât acesta confirmă tocmai elementul material esențial al faptei, și anume remiterea efectivă a mijloacelor bănești în contextul exercitării atribuțiilor de serviciu de către agentul de poliție.

34. Instanța acordă o valoare probatorie deosebită procesului-verbal de confruntare din 11 februarie 2025, din conținutul căruia rezultă că inculpatul a confirmat faptul remiterii bancnotei de 100 lei, reiterând aceeași explicație privind caracterul de „pomană” al acesteia. În același timp, agentul constator a menținut poziția exprimată anterior, indicând că remiterea banilor a fost condiționată de solicitarea inculpatului de a nu fi sancționat contravențional.

35. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 noiembrie 2024 confirmă existența obiectivă a bancnotei pe bancheta din față a automobilului de serviciu, lângă actele inculpatului, împrejurare care corespunde atât declarațiilor martorilor, cât și celor formulate de inculpat. Această probă materială demonstrează că bancnota a fost efectiv remisă și că agentul constator nu și-a însușit-o, ci a dispus documentarea incidentului conform procedurii legale.

36. În același sens, procesul-verbal cu privire la contravenție demonstrează că agentul constator și-a exercitat atribuțiile de serviciu potrivit prevederilor legale, întocmind actul de constatare și aplicând sancțiunea prevăzută de lege pentru contravenția săvârșită de inculpat. Din conținutul acestuia rezultă că inculpatul a recunoscut săvârșirea contravenției și a semnat actul fără obiecții.

37. Raportul de constatare tehnico-științifică confirmă autenticitatea bancnotei ridicate de la fața locului, iar corpul delict a fost ridicat, conservat și transmis spre păstrare cu respectarea cerințelor procesual-penale, neexistând dubii asupra autenticității sau identității acestuia.

38. Instanța reține că lipsa unor înregistrări audio-video ale incidentului nu conduce la concluzia insuficienței probatoriului, întrucât legea procesual penală nu stabilește o ierarhie a mijloacelor de probă și nici obligația ca vinovăția unei persoane să fie demonstrată exclusiv prin mijloace tehnice de înregistrare. **În prezenta cauză, concluziile instanței nu se întemeiază exclusiv pe declarațiile agenților de poliție, ci pe un ansamblu de probe concordante și reciproc coroborate, respectiv declarațiile inculpatului, declarațiile martorilor, procesul-verbal de confruntare, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal cu privire la contravenție, raportul de constatare tehnico-științifică și corpul delict.**

39. Analizând probele administrate prin prisma principiului liberei aprecieri a probelor, instanța constată că acestea se completează reciproc, sunt concordante sub aspectul împrejurărilor esențiale ale cauzei și exclud orice ipoteză rezonabilă compatibilă cu nevinovăția inculpatului.

40. În consecință, instanța apreciază că explicația oferită de inculpat referitoare la remiterea banilor cu titlu de „pomană” reprezintă o versiune de apărare formulată în scopul evitării răspunderii penale, nefiind susținută de nicio probă obiectivă și fiind infirmată de întregul ansamblu probator administrat în cauză.

41. Prin urmare, instanța reține că probele administrate demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că inculpatul **Bivol Feodor ******* a remis agentului constator suma de 100 lei în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale acestuia, urmărind determinarea funcționarului public de a acționa contrar obligațiilor sale de serviciu, motiv pentru care învinuirea formulată de acuzare este întemeiată atât în fapt, cât și în drept.

42. Subsecvent în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

43. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

44. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

45. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

46. În continuare, instanța menționează că, la motivarea sentinței, va ține cont de considerentele expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

47. Sub aspectul încadrării juridice a faptei, instanța reține că acțiunile inculpatului **Feodor Bivol ******* întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

48. Astfel, din probele administrate rezultă că inculpatul, cunoscând că agentul de patrulare Ion Lîsenko își exercita atribuțiile de serviciu în calitate de persoană publică, în procesul documentării unei contravenții rutiere și al întocmirii procesului-verbal contravențional, a remis acestuia o bancnotă cu nominalul de 100 lei, sumă de bani care, în mod evident, nu i se cuvenea funcționarului public în exercitarea atribuțiilor sale.

49. Instanța constată că remiterea mijloacelor bănești nu a avut loc într-un context întâmplător sau lipsit de relevanță juridică, ci în legătură nemijlocită cu exercitarea atribuțiilor de serviciu ale agentului constatat, după ce inculpatului i-a fost comunicat că urmează să fie sancționat pentru încălcarea regulilor de circulație și în timpul întocmirii actelor procedurale. Împrejurările obiective în care a fost remisă suma de bani demonstrează că aceasta a fost destinată influențării conduitei funcționarului public în exercitarea atribuțiilor sale.

50. Apărarea inculpatului, potrivit căreia suma de bani ar fi fost oferită cu titlu de „pomană”, este apreciată de instanță ca fiind lipsită de suport probator și incompatibilă cu succesiunea faptelor stabilite în cauză. Modalitatea de transmitere a banilor, momentul ales pentru remiterea acestora, precum și contextul în care agentul constatat documenta contravenția exclud caracterul dezinteresat al gestului invocat de inculpat și confirmă existența scopului urmărit de acesta de a influența exercitarea atribuțiilor de serviciu ale funcționarului public.

51. Instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal este o infracțiune formală, consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării bunurilor ce nu se cuvin unei persoane publice, independent de acceptarea sau neacceptarea acestora ori de producerea rezultatului urmărit. În consecință, împrejurarea că agentul constatat a refuzat primirea banilor, a sesizat organele competente și a întocmit în continuare actele

contravenționale nu înlătură răspunderea penală a inculpatului și nu afectează caracterul consumat al infracțiunii.

52. Sub aspectul laturii subiective, instanța constată că inculpatul a acționat cu intenție directă, conștientizând caracterul ilicit al conduitei sale și urmărind, prin remiterea sumei de 100 lei, determinarea agentului constatat să acționeze contrar obligațiilor sale de serviciu, respectiv să nu aplice sancțiunea prevăzută de lege ori să creeze pentru inculpat un tratament favorabil în procesul de documentare a contravenției.

53. Prin urmare, instanța concluzionează că prin acțiunile sale inculpatul a oferit și a dat unei persoane publice bunuri ce nu i se cuveneau, în scopul determinării acesteia să îndeplinească o acțiune contrară obligațiilor de serviciu, întrunind astfel toate elementele constitutive ale infracțiunii de corupere activă prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, motiv pentru care încadrarea juridică dată faptei de către organul de urmărire penală este legală și întemeiată.

54. *Așadar*, instanța de judecată consideră că **Bivol Feodor ******* poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Bivol Feodor *******, a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

55. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Bivol Feodor ******* la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni incriminate.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

56. Acuzatorul de stat Rusu Olesea, verbal fără a prezenta dezbaterile în scris în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului **Bivol Feodor ******* vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul și a-i aplica o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

57. Apărătorul inculpatului **Bivol Feodor *******, avocatul Raisa Ciugureanu, în dezbaterile judiciare a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, ori clientul să nu a avut intenția de a oferi mită. Inculpatul **Bivol Feodor *******, în ultimul cuvânt a susținut poziția apărătorului său.

58. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării ori a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În exercitarea atribuțiilor sale, instanța este unica autoritate competentă să individualizeze pedeapsa persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, beneficiind de deplină independență în aprecierea felului și quantumului sancțiunii, cu respectarea criteriilor și principiilor consacrate de legea penală.

59. La individualizarea pedepsei, instanța va avea în vedere prevederile art. 7 și art. 75 din Codul penal, respectiv caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, modalitatea și împrejurările săvârșirii acesteia, persoana inculpatei, circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea penală, precum și influența pedepsei asupra corectării acesteia și prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

60. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului,

aplicată de instanța de judecată în numele legii persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Scopul pedepsei îl constituie restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

61. În acest context, instanța reține că pedeapsa penală nu are un caracter exclusiv represiv sau vindicativ și nu reprezintă prețul pe care persoana îl plătește pentru fapta săvârșită. Dimpotrivă, aceasta trebuie să reflecte un just echilibru între gravitatea infracțiunii și sancțiunea aplicată, în conformitate cu principiile proporționalității și echității, astfel încât să contribuie la realizarea scopurilor legii penale.

62. Instanța apreciază că pronunțarea unei sentințe de condamnare în prezenta cauză va avea un efect preventiv atât față de inculpat, cât și față de alte persoane predispuse la săvârșirea unor infracțiuni similare, constituind totodată o garanție a protejării drepturilor și libertăților fundamentale consacrate de Constituția Republicii Moldova și de celelalte acte normative.

63. Referitor la gravitatea infracțiunii imputate, instanța reține că, potrivit art. 16 alin. (2) din Codul penal, infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal face parte din categoria infracțiunilor **ușoare**, fiind săvârșită cu intenție.

64. Totodată, instanța constată existența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 lit. a) din Codul penal, și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare. În același timp, nu au fost stabilite circumstanțe agravante dintre cele prevăzute la art. 77 din Codul penal și nici temeiuri de liberare de răspundere penală potrivit art. 53 din Codul penal.

65. La caz instanța de judecată în procesul de individualizarea a pedepsei va ține cont de următoarele circumstanțe anul nașterii inculpatului 1958 dar și faptul că inculpatul potrivit cazierului contravențional are 66 de contravenții.

66. Instanța reține că sancțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, stabilește în calitate de pedeapsă, „amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale”.

67. În continuare instanța de judecată, analizând ansamblul circumstanțelor cauzei prin prisma criteriilor de individualizare prevăzute de art. 75 din Codul penal, instanța apreciază că în privința inculpatului **Bivol Feodor ******* urmează a fi aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de **1000 (una mie) unități convenționale**, apreciind că această sancțiune este necesară și suficientă pentru realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 din Codul penal.

68. La stabilirea cuantumului amenzii, instanța ține seama de faptul că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor ușoare, însă aceasta aduce atingere relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității autorităților publice și exercitarea legală, imparțială și integră a atribuțiilor de serviciu de către persoanele publice. Faptele de corupere activă, chiar și atunci când privesc remiterea unei sume reduse de bani, prezintă un grad sporit de pericol social prin natura valorilor sociale ocrotite, întrucât urmăresc influențarea activității funcționarilor publici și afectează încrederea societății în autoritatea instituțiilor statului.

69. În favoarea inculpatului, instanța reține existența circumstanței atenuante prevăzute de art. 76 lit. a) din Codul penal, și anume faptul că acesta a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară. Totodată, instanța are în vedere vârsta inculpatului, născut în anul 1958, aspect ce relevă că aplicarea unei pedepse excesiv de severe nu este necesară pentru atingerea scopului de reeducare și prevenție.

70. În același timp, instanța nu poate ignora conduita generală a inculpatului față de normele legale, din materialele cauzei rezultând că acesta figurează cu un număr de **66 de contravenții** consemnate în cazierul contravențional. Chiar dacă acestea nu constituie antecedente penale și nu pot fi valorificate ca circumstanțe agravante în sensul art. 77 din Codul

penal, ele reprezintă date relevante privind persoana inculpatului și atitudinea acestuia față de respectarea ordinii de drept, aspect pe care instanța este obligată să îl ia în considerare la individualizarea pedepsei, potrivit art. 75 din Codul penal.

71. De asemenea, instanța reține că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, a negat caracterul ilicit al conduitei sale și a susținut pe tot parcursul procesului că remiterea banilor a reprezentat un act de caritate. Deși exercitarea dreptului la apărare și neregnoașterea vinovăției nu pot constitui circumstanțe agravante și nu pot atrage aplicarea unei pedepse mai severe, această poziție procesuală exclude posibilitatea **de a reține o atitudine sinceră de căință ori o conduită procesuală care să justifice orientarea pedepsei spre minimul special al sancțiunii.**

72. Totodată, instanța apreciază că nici solicitarea acuzatorului de stat privind aplicarea unei amenzi în cuantum de 1500 unități convenționale nu poate fi reținută. Deși infracțiunea de corupere activă aduce atingere unor valori sociale de o importanță deosebită, împrejurările concrete ale cauzei relevă că inculpatul a oferit o sumă mică de bani, funcționarul public a refuzat imediat primirea acesteia, iar scopul urmărit de inculpat nu s-a realizat, fiind sesizate de îndată organele competente. În lipsa unor circumstanțe agravante și având în vedere existența unei circumstanțe atenuante, aplicarea maximului special al amenzii ar fi excesivă și nu ar respecta principiul proporționalității consacrat de art. 75 din Codul penal.

73. În aceste condiții, instanța apreciază că stabilirea unei amenzi în cuantum de **1000 unități convenționale**, situată la un nivel intermediar între minimul și maximul prevăzut de lege, asigură un just echilibru între gravitatea faptei și persoana inculpatului. O asemenea pedeapsă reflectă dezaprobarea fermă a statului față de infracțiunile de corupție, răspunde exigențelor prevenirii generale și speciale și este aptă să contribuie la corectarea inculpatului, fără a depăși limitele unei sancțiuni proporționale cu circumstanțele concrete ale cauzei.

74. Prin urmare, instanța concluzionează că aplicarea inculpatului **Bivol Feodor ******* a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de **1000 (una mie) unități convenționale** este echitabilă, proporțională și suficientă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 din Codul penal, nefiind necesară orientarea pedepsei nici spre minimul și nici spre maximul special prevăzut de sancțiunea art. 325 alin. (1) din Codul penal.

75. În conformitate cu art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, instanța explică inculpatei că este în drept să achite **jumătate din cuantumul amenzii** stabilite dacă efectuează plata în termen de **3 zile lucrătoare** din momentul în care hotărârea devine executorie, caz în care pedeapsa amenzii se consideră executată integral.

76. Totodată, instanța aduce la cunoștința inculpatei prevederile art. 64 din Codul penal, potrivit cărora, în cazul eschivării cu rea-voință de la executarea amenzii aplicate ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate înlocui partea neachitată a amenzii cu pedeapsa închisorii, în limitele maxime prevăzute de articolul corespunzător din Partea specială a Codului penal, calculându-se **o lună de închisoare pentru fiecare 100 de unități convenționale neachitate.**

77. Termenul de executare a pedepsei aplicate lui **Bivol Feodor *******, se calculează din momentul rămânării definitive a prezentei sentințe.

Cu privire la măsura preventivă.

78. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

79. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-a expus pe marginea aplicării măsurilor preventive.

80. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul **Bivol Feodor ******* nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive.

81. Totuși, în acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

82. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a *executării sentinței*.

83. Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi țara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Feodor Bivol *********, măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*.

Cu referire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

84. Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, care nu sunt pretinse nici reieșind din informația anexată la rechizitoriu, iar o parte civilă sau o victimă a infracțiunii în cauza penală pendinte nu se atestă.

Cu privire la corpurile delictive și mijloacele de probă.

85. În conformitate cu prevederile art. 157–162, art. 385 alin. (1) pct. 13) și art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la pronunțarea sentinței instanța este obligată să soluționeze chestiunea referitoare la corpurile delictive, indiferent de faptul că procurorul, inculpatul și apărătorul acestuia nu au formulat concluzii asupra acestui aspect.

86. Din materialele cauzei rezultă că prin ordonanța din 24 ianuarie 2025 a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la dosarul penal o bancnotă cu nominalul de 100 lei, seria și numărul 2024200514, anul emiterii 2015 (f.d. 36). Ulterior, prin ordonanța din aceeași dată, corpul delict a fost transmis Serviciului Fiscal de Stat pentru păstrare temporară (f.d. 39), transmiterea fiind confirmată prin Actul nr. 27 din 31 ianuarie 2025 (f.d. 43).

87. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 3) și 5) din Codul de procedură penală, la soluționarea cauzei în fond instanța se pronunță asupra sorții corpurilor delictive. În acest sens, uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii se confiscă și se predau instituțiilor competente sau se distrug, iar bunurile lipsite de valoare și imposibil de utilizat se nimicesc, cu excepția situației în care acestea sunt solicitate de persoane ori instituții interesate. Totodată, documentele care constituie corpurile delictive rămân anexate la dosar pe întreaga perioadă de păstrare a acestuia sau, la cerere, pot fi remise persoanelor interesate. Conform art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală, constituie mijloace materiale de probă documentele, indiferent de forma acestora (scrisă, audio, video, electronică etc.), care emană de la persoane fizice sau juridice și care conțin ori atestă împrejurări relevante pentru justa soluționare a cauzei.

88. În speță, prin ordonanța din 24 ianuarie 2025 (f.d. 65) au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă actele supuse cercetării potrivit procesului-verbal de cercetare din 24 ianuarie 2025, inclusiv copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 noiembrie 2024, anexată la materialele cauzei penale.

89. Potrivit art. 106 alin. (1) și (2) din Codul penal, confiscarea specială constă în trecerea silită și gratuită în proprietatea statului a bunurilor prevăzute de lege, iar în cazul în care acestea nu mai există, nu pot fi identificate sau recuperate, se confiscă contravaloarea lor.

90. Conform art. 106 alin. (2) din Codul penal, sunt supuse confiscării speciale, între altele, bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, bunurile rezultate din infracțiuni, cele oferite pentru determinarea săvârșirii unei infracțiuni ori pentru recompensarea făptuitorului, bunurile deținute contrar dispozițiilor legale, cele transformate ori convertite din bunuri provenite din infracțiuni, precum și bunurile care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

91. De asemenea, potrivit art. 229⁴ din Codul de procedură penală, confiscarea specială a bunurilor infracționale și repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune se dispun prin hotărârea instanței de judecată, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală și Codul penal.

92. În conformitate cu art. 397 pct. 2) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să cuprindă, atunci când este cazul, și dispoziția privind confiscarea specială.

93. În cauza dedusă judecării, instanța reține că inculpatul **Bivol Feodor ******* a oferit unei persoane publice suma de 100 lei, în scopul determinării acesteia să acționeze într-un anumit mod, suma respectivă constituind bun utilizat la săvârșirea infracțiunii. În consecință, în temeiul art. 106 din Codul penal, instanța va dispune confiscarea specială, în folosul statului, a sumei de 100 (o sută) lei, reprezentată de bancnota cu seria și numărul 2024200514, anul emiterii 2015, recunoscută în calitate de corp delict și aflată la păstrare la Serviciul Fiscal de Stat.

94. În ceea ce privește mijloacele materiale de probă reprezentate de actele supuse cercetării potrivit procesului-verbal din 24 ianuarie 2025, inclusiv copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 noiembrie 2024, recunoscute prin ordonanța din 24 ianuarie 2025 (f.d.65), instanța apreciază că acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe întreaga durată legală de păstrare a dosarului.

95. Astfel, în conformitate cu prevederile articolelor 64, 106 din Codul penal, 157 - 162, 325 alin. (1), 329, 340, 384, 385, 389, 392-397, 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat **Bivol Feodor *******, născut la *****, IDNP: *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei Legi, ai stabili o pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul sumei de 50 000 (cinci zeci de mii) lei.

Se explică lui **Bivol Feodor ******* că, potrivit art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică în privința lui **Bivol Feodor ******* măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Mijloacele de probă: mijloacele materiale de probă reprezentate de actele supuse cercetării potrivit procesului-verbal din 24 ianuarie 2025, inclusiv copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 28 noiembrie 2024, recunoscute prin ordonanța din 24 ianuarie 2025 (f.d.65), instanța apreciază că acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe întreaga durată legală de păstrare a dosarului.

Corpul delict: 1 (una) bancnotă cu nominalul de 100 lei, seria și numărul 2024200514, anul emiterii 2015, ce se află la păstrare temporară la Serviciul Fiscal de Stat, se confiscă cu trecerea gratuită, în proprietatea statului din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător**

Ion Chirtoaca